

Ploaia

Leul Cel Batran

Ce mai plouă, plouă-ntruna,
Plouă-așa ... fără de rost,
Norii-și scutură ranchiuna
Peste un pământ anost.

Stau în casă, în fotoliu,
Ba, apoi mă-ntind în pat,
Sufletul mi-e plin de doliu
După cerul înstelat.

Ce mai cade, mocănește,
Cad șiraguri, simultan,
Se revarsă dușmănește,
Plumbi de raid aerian.

Stau în casă, la fereastră,
Ba, apoi, mă plimb nebun,
Trec pe lângă masa noastră
Și aș vrea să mă răzbun.

Lumânări cu ceara stinsă
Mai trăiesc prin pâlpâit,
Numai ploaia e aprinsă,
Iară eu mă simt sleit.

Ce mai cade, ce mai plouă,
Parcă văd că n-ai să vii,
E trecut de ora două,
Ploaia ... iar mă va strivi.